

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ВІДЗНАЧАЄ СВОЄ 50-РІЧЧЯ

Філадельфія. — З Головної Управи Союзу Українок Америки інформують, що в дні 29 і 30 листопада і 1-го грудня 1974 р. відбудеться в Нью-Йорку Ювілейна Конвенція, якою започаткується Ювілейний Рік з нагоди 50-річчя цієї заслуженої установи.

У 1975 році завершиться пів століття від часу, коли заснувався Союз Українок Америки. Однею з ініціаторок об'єднання жіночих сил була Ганна Чикаленко-Келлер, що прибула до ЗСА на Конгрес Міжнародної Жіночої Ради. В 1925 р. п'ять жіночих товариств з Нью-Йорку й околиць дали початок самостійній крайовій жіночій організації, що проіснувала п'ятдесят років розрослася до сорока одиниць. Від початку свого існування Союз Українок Америки гуртував жіноцтво без різниці в рівнозначності та партійної приналежності, якому привітали ідеали моральності і матеріальні допомоги батьківщині та збереження української субстанції на еміграції.

Першою головою організації була Юлія Шустакевич (жовтень-червень 1925), її наступницями були: Юлія Ярема (1925-1931), Олена Лопатка (1931-1934, 1934-1965), Анастасія Кемп (1934-1935, 1939-1943), Анастасія Вагнер (1935-1939), Стефанія Пушкар (1965-1971) і від 1971 р. Лідія Бурчак-Ска.

До Другої світової війни ЗСА утримувала живий зв'язок з Центральною Союзом Українок у Львові й Українським Жіночим Союзом у Празі, в 1934 р. взяв участь у Світовому Жіночому Конгресі у Станіславі, а в 1937 р. став членом Всесвітнього Союзу Українок. Постійний контакт із визначними громадськими діячками того часу, як Софією Русовою, Оленою Кисілевською, Міленою Рудницькою, Зінаїдою Мірною та іншими, зацікавив заснування з українськими жіночими рухом і був джерелом інформації про політичне положення і громадське життя батьківщини й еміграції.

ТРАНСКРИПЦІЇ МАГНЕТОФОННИХ ЗАПИСІВ РОЗМОВ ВІДКРИЛИ СУПЕРЕЧНОСТІ ЩОДО ПРИЧЕТНОСТІ ПРЕЗИДЕНТА ДО ВОТЕРГЕЙТСЬКОЇ АФЕРИ

Вашингтон. — Хоча президент Ніксон у вівторок, 30-квітня, передав Юридичній комісії Палати Репрезентів, а також оприлюднив понад 1,300 сторінок транскрипцій, відповідних частин так званих Воутергейтських магнетофонних записів, то ці транскрипції ще остаточно не розв'язали основних питань, відносно злочинної причетності Президента до різних аспектів Воутергейтської афери, а тільки підкреслили складність цілого питання. Як зазначають коментатори, треба багато більше часу, щоб точно проаналізувати ці транскрипції та дійти до конкретних висновків. Наразі можна тільки ствердити, що транскрипції вказують, що нема жадних доказів, що Президент наперед знав про плани влому до головної квартири Демократичної партії в червні 1972-го року, як також нема доказів, що він вже 15-го вересня 1972-го року мав ясний образ щодо спроб залягати до Воутергейтської афери. Як відомо, Джон Дін, колишній правничий радник Білого Дому, стверджує, що Президент вже тоді точно знав про ці спроби та що 15-го вересня градувався йому, Дінові, за його отримання залягати цілу справу. Транскрипції розмови Президента з Діном заперечують твердження Діна, але також вказує, що президент Ніксон вже був депо інформований про ситуацію. Читачи транскрипцій президентських розмов можна також прийти до переконання, що Президент Ніксон і його радники Г. Р. Галл-деман і Джон Ерліман були переконані, що деякі факти про Воутергейтську аферу повинні бути залишені в тайні, а не оприлюднені, або добровільно передати прокураторам. Але коментатори вказують, що це не означає, що Президент був причетний до кримінальних спроб перешкодити судочинству, а навіть заявляють, що це не є доказом, що Президент був причетний до спроб залягати цілу Воутергейтську аферу.

Подібну заяву сказав адвокат Білого Дому Джеймс Сент-Клер в офіційному повідомленні, яке було передано Юридичній комісії разом із транскрипціями магнетофонних записів. Адвокат Сент-Клер стверджує, що хоча слова та речення в цих записках можуть здаватися читачеві, неясними та двомазначними, то нема жадних доказів, що президент Ніксон був причетний до кримінальних спроб перешкодити судочинству, як також нема доказів, що він намагався перешкодити розслідуванню цієї афери. Згідно з цією пропозицією, індустріально розвинені країни та продуценти нафти повинні б подати про таку, наглу допомогу" протягом найближчого півтора року, зокрема у формі позичок і дотацій та харчами, добривами та бензином. А м е р и к а н с ь к и й представник не з'ясував тої чиєї а м е р и к а н с ь к о г о "справедливого вкладу" - в запропонованому ним наглу допомогти потребуючим країнам, але передбачається, що ця допомога була б головно харчовими продуктами, які не вимагали окремої апробати Конгресу. А м е р и к а н с ь к а пропозиція включала також перевірку сплати заборговуваних тих країн, які найбільше потерпіли в теперішній енергетичній кризі та постійному зрості цін. Спеціальна сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яка почалася 9-го квітня, мала закінчитися 1-го травня, але її закінчення, мабуть, буде відкладено на день або два, щоб розглянути американську пропозицію, хоча багато дипломатів вважають, що її оголошено записано і вона взагалі не повинна б бути предметом розгляду.

Америка в Об'єднаних Націях пропонує чотири більйони на допомогу потребуючим країнам

Об'єднані Нації, Н. Й. — З'єднані Стейти Америки через свого представника на спеціальній сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй запропонували у вівторок 30 квітня, вивисувати чотири більйони доларів на допомогу економічно найслабшим країнам, запевняючи, що до цієї допомоги вони припиняться "справедливим вкладом". Згідно з цією пропозицією, індустріально розвинені країни та продуценти нафти повинні б подати про таку, наглу допомогу" протягом найближчого півтора року, зокрема у формі позичок і дотацій та харчами, добривами та бензином. А м е р и к а н с ь к и й представник не з'ясував тої чиєї а м е р и к а н с ь к о г о "справедливого вкладу" - в запропонованому ним наглу допомогти потребуючим країнам, але передбачається, що ця допомога була б головно харчовими продуктами, які не вимагали окремої апробати Конгресу. А м е р и к а н с ь к а пропозиція включала також перевірку сплати заборговуваних тих країн, які найбільше потерпіли в теперішній енергетичній кризі та постійному зрості цін. Спеціальна сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яка почалася 9-го квітня, мала закінчитися 1-го травня, але її закінчення, мабуть, буде відкладено на день або два, щоб розглянути американську пропозицію, хоча багато дипломатів вважають, що її оголошено записано і вона взагалі не повинна б бути предметом розгляду.

КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПЛАНУЄ УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ

НЬО ЙОРК, (УККА). — В гального американського наукового світу. Він далі стверджує, що Університет Каліфорнії, як стейтова наукова інституція, має відповідати між капітлом Каліфорнійського університету та представниками Українського Конгресового Комітету Америки й Українського Інституту Америки в справі встановлення Центру Українських Студій при тому університеті в Берклі, Каліфорнія. В конференції взяли участь: д-р Альберт І. Вайкер, ректор університету Каліфорнії та представники УККА: ексекютивний віцепрезидент Йосиф Лісогрі і д-р Володимир Душник, ректор видавничої та член Екзекютиву УККА, і Юлія Ревий, директор Українського Інституту Америки. Конференція складалася після довгих дискусій між д-ром Володимиром Гутцлом, професором на цьому ж університеті, та кандидатом Вайкером і його заступником, д-ром Річардом Е. Еріксоном, який в порозумінні з п. Ревієм влаштував зустріч.

Д-р Вайкер заявив, що Університет Каліфорнії та Рада Реперитів Каліфорнії згодні встановити Центр Українських Студій, що є, в даний час та в наслідок зросту розуміння і значення українських студій для загального американського наукового світу.

Укрїнські представники на конференції з'ясували стан української еміграції в Америці та її постійне зацікавлення в рості українських студій в Америці, особливо тепер, коли в Україні йде повна русифікація України. Вони теж ствердили, що УККА, Братський Союз, Асоціація Українських Університетських Професорів та Український Інститут Америки будуть згодні підтримувати цю справу та зорганізувати додаткові фонди на цю потребу.

На кінець узгоджено, що кандидат Вайкер по поверненні в Каліфорнію перешле подібний план, який відіграє під розгляд зацікавлених українських організацій.

Помер Ростислав Шулгин

Оттава. — Філія Українського Національного Об'єднання в Оттаві повідомила про несподівану смерть Ростислава Шулгина, редактора франкомовних радіопередавань "Радіо Канада" спершу в Монреалі, а відтак в Оттаві, сина колишнього міністра закордонних справ Української Народної Республіки Олександра Шулгина. В роки 1969-72 б. п. Р. Шулгин активно співпрацював в системі Пресо-інформаційної служби Секретаріату СК-ВУ. Народжений в Києві 27-го жовтня 1914 року.

Ростислав Шулгин помер 1 квітня в Екс-ан-Прованс у Франції. Тілінні останки покійного перевезено до Оттави, де похорон відбувся 6 квітня з місцевої української православної церкви на цвинтарі Пайнкрест. Осиротів дружинку Ліду, дочку Наталку і Олександру та сина Константина й Ігора. Був він членом УНСоюзу від 1961-го року.

В Аргентині терористи звільнили схопленого американця

Буенос Айрес. — Цього тижня ліві аргентинські терористи, які називають себе "Революційною армією народу", звільнили американця Віктора Семюелсона, ексекютивного урядовця нафтової корпорації "Ексон", якого схопили майже п'ять місяців тому. Нафтова фірма ще 50 днів тому заплатила терористам 14,2 мільйона доларів викупу за Семюелсона, але ліві терористи випустили його на волю щойно в понеділок, 29-го квітня. Хоча в Аргентині та інших південноамериканських країнах випадки схоплення є дуже часті, то досі за ніякого закладника не заплачено такої великої суми як за Семюелсона. Достовірні джерела повідомляють, що після звільнення Семюелсон відлетів до ЗСА. Його дружина та трое дітей залишилися в Аргентині ще в січні. Терористи схопили Семюелсона 6-го грудня минулого року в Ідальді фірми "Ексон" у Буенос Айресі. Коли нафтова фірма 11-го березня заплатила викуп, а Семюелсона терористи зразу ж звільнили, то існували побоювання, що він вбитий. Не відомо чому терористи держали його аж до цього понеділка.

Відбулася чергова зустріч Кіссінджера з Садатом

Каїро. — Державний секретар Генрі Кіссінджер прибув 30-го квітня до Єгипту для переговорів з президентом Анваром ель Садатом в пологодженні цієї прикрої справи підтримують не тільки президент Садат, але також інші арабські держави. Як відомо, перед своїм приїздом до Єгипту Г. Кіссінджер відбув кілька зустрічей з міністром закордонних справ СРСР Андрієм Громиком в Женеві, який заявив йому, що СРСР не ставитиме жадних перешкод в його місії. Державний секретар ЗСА вірив, що також ізраїльський уряд піде на певні поступки.

Отримавши надію на більш економічну допомогу від СРСР, арабські держави надіються, що ЗСА та інші західні держави допоможуть їм вийти з економічної кризи, яка винорилася в наслідок довготривалої війни й інтенсивного зброєння. В такій ситуації легше пологоджувати також і конфлікт між Сирією та Ізраїлем.

Посилюється протирелігійна кампанія в СРСР

Цюрих. — Місцева газета "Нос-Цюрихер Цайтунг" з 25 квітня опублікувала ширшу інформацію про арештування членів баптистського руху в Таджикистані й засудження провідника Раймера в Душаді за недозволену "релігійну пропаганду" на п'ять років ув'язнення. На в'язниці до цієї вистки газета пише про скріпленій релігійний рух в окремих союзних республіках, що створює чимало труднощів союзному режимові у додатку до політичного дисидентства. Релігійний рух в СРСР — пише газета — не є однорідний. В Литві і на українських землях далі актуальною є проблема Католицької Церкви. На Литві, де, як відомо, Католицька Церква дозволяла, вірні і священники вимагають для своєї Католицької Церкви більших прав. В Україні Католицька Церква офіційно заборонена від 1946 року і вона продовжує існувати нелегально. Голова цієї Церкви митрополит і кардинал Йосиф Сліпий, якого звіднено на основі довоєнних між Хрущевим та папою Іваном XXIII, живе тепер в Римі і ставить спротив правлячій до СРСР політиці в титану. У виступі він є у конфлікті з папою Павлом VI і архієпископом Касаролі, який від імені Ватикану здійснює того роду політику. Прийшло до диференціації внутрішньої Православної Церкви, яка діє гальмо в СРСР. Проти формістської офіційної Російської Православної Церкви виступила таємна "Вірюща церква", яка виступає за обнови російського православ'я. В центральноазійських республіках поміта відновлення ісламу, з яких союзному режимові дуже важко боротися, враховуючи намагання СРСР втримати лівізацію владзі власне з ісламськими арабськими країнами. Крім того, в СРСР поширилася релігійна секта, зокрема Балтиста та Свідки Єгови, які знаходять значне число послідовників.

Округи УНСоюзу відбудуть свої передконвенційні наради

НЬО ЙОРК. — В п'ятницю, 3-го травня ц. р. о год. 7-й вечора в Українському Народному Домі 140-142-2-го есеня в Нью-Йорку відбудуться збори членів Округового Комітету УНС, конвенційних делегатів і представників Відділів ньюйоркського Округу. В програмі зборів: звіт з передконвенційної кампанії, загальне обговорення конвенційних справ, ухвалення резолюцій і побажання до Конвенції і ін. На зборах будуть присутні запрошені Управою Округу члени Екзекютиву УНСоюзу.

Помер о. митрат Дмитро Шевчук

Вінніпег. — Тут помер 7-го квітня на 65 році життя капітан канадської мітрополії Української Католицької Церкви і парох церкви св. Михайла у Трансконі біля Вінніпегу, о. митрат Дмитро Шевчук. Похорон відбувся у Вінніпезі 10 квітня.

Бл. п. о. митрат Д. Шевчук був родом з Буквини. Теологічні студії закінчив в Станіславі і у Мюнхенському університеті і в 1933 р. був висвячений на священника. До 1944 р. був парохом в Косові, Надвірній і Старих Кутах. В 1943 р. прибув до Канади, де був назначений парохом церкви св. Михайла в Трансконі.

Італія ненадійно припинила імпорту закордонних товарів

Рим. — Як повідомляють кореспонденти з Риму, італійський уряд на своєму засіданні в дні 30-го квітня ц. р. виніс постанову про припинення імпорту закордонних товарів до Італії. Несподіване потягнення італійського уряду, що було зроблено для зменшення тиску інфляції вартості італійської ліри, викликало серед європейських держав, що творять Європейську Економічну Спільноту констернацію і розчарування. Як тільки рішення італійського уряду було проголошено, ряд західно-європейських держав намагалися почерез своїх послів навіть телефоном впливати на поодиноких членів уряду, щоб якщо вже не можна відкидати несподіваного рішення, то бодай його відкласти до часу, аж до цієї ситуації зможуть припуститися уряди тих держав, які стоять в дуже близьких економічних відносинах з Італією.

В Люксембургу, де тепер відбувається засідання міністрів європейського господарства країн Європейської Економічної Спільноти, поширилася вістка, що також Велика Британія, введові підслідом за Італією, б економічні відносини й інфляція платинного бюджету знаходяться в застрашаному стані. Покищо уряд Великобританії заперечив ці поголоски.

Заходи Італії рятувати свою економіку нікого не здивували, вони тільки викликали здивування, що Італія не консультувалася з деякими іншими країнами, чи хочби керівництвом ЕЕС в Брюсселі. Речник італійського уряду заявив, що ці заходи уряду були конвенційні, щоб урятувати ситуацію. Різнити між експортом й імпортом товарів почала перехідати вже п'ять більйонів доларів, а підвішка на товари першої потреби перевищувала 20 відсотків у річному відношенні.

Український Народний Дім у Нью-Йорку відбуде збори, вибрав директорів

Нью-Йорк. — Минулої сучоти, 27-го квітня, тут у приміщенні власного будинку відбулися річні загальні збори Українського Народного Дому, який є власником двох будинків, при "Українській" Другій есеню, в яких приміщуються десятки українських установ та де відбувається більшість зборів відкритих громадських імпрес. Збори відкрив голова Іван Когут, на пропозицію якого обрано президію в особі д-ра Ярослава Падюха — голови та Богдана Відяка — секретаря. Після прийняття протоколу минулорічних зборів, Іван Когут та касир Іван Вішник склали звіт з діяльності за минулий календарний рік. Цей рік був для установи корисний. Сплачено \$5,000 гіпотечних позичок, майже три тисячі більше, як було потрібно, щоб зможі якнайшкороше позбутися довгіт та, за словами касира п. І. Вішника, приступити до будови нового народного дому, який відіграв б потрібна та поздав великої місцевої громади. Іван Когут ширше обговорив питання й потреби нового дому, пропонує, щоб він постав силами всіх місцевих організацій. Після дискусії, на внесення голови Контрольної Комісії проф. Михайла Лісогори схвалено дирекції абсолюторію та обрано на протяз трьох років чотирьох членів дирекції, на місце тих, які в цьому році уступили, а саме проф. Михайла Лісогору, Івана Михайла Салдана, Євгена Станкова і Мел. Онуфрія Германюка. Крім того уповноважено дирекцію кооптувати до дирекції д-ра Івана Соранта.

В ПАССЕЙК ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТЕРАТУРНИЙ ВІСІР

Пассейк. — Союз Українок Америки — Відділ 70-й в Пассейку, Н. Дж. влаштує в суботу, 4-го травня 1974 р. о год. 7-й вечора в шкільній залі при Президентській в Пассейку — Літературний Вісир. Свої літературні твори читатимуть: Любов Колесника, Діма і Манюша Шербак. Після імпреси гурторив питання й потреби нового дому, пропонує, щоб він постав силами всіх місцевих організацій. Після дискусії, на внесення голови Контрольної Комісії проф. Михайла Лісогори схвалено дирекції абсолюторію та обрано на протяз трьох років чотирьох членів дирекції, на місце тих, які в цьому році уступили, а саме проф. Михайла Лісогору, Івана Михайла Салдана, Євгена Станкова і Мел. Онуфрія Германюка. Крім того уповноважено дирекцію кооптувати до дирекції д-ра Івана Соранта.

Філадельфія

В п'ятницю, 5-го травня ц. р. о год. 1-40 по полудні в приміщенні Округового К-ту при 5004 Норд Олл Йорк Роуд у Філадельфії відбудеться спеціальна нарада конвенційних делегатів і делегатів Філадельфійського Округу УНСоюзу.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСоюзу 65 с. міс. За кожен зміст адреси — 25 с. Чеки і "money orders" виставляються на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пропаганда і дійсність

В СРСР часто і багато говориться про виконання і перевищення планів житлового будівництва та про покращення побутових умов населення. Невдовзі з'явився короткий статистичний довідник "СССР в цифрах 1973 року". З приводу появи цього статистичного довідника "Літературна газета" з 24 квітня у статті В. Перевердєнцев пише, що "кожний, хто любить точну мову чисел, знайде у збірнику багатство цікавих і незаперечних доказів того, якими скорими темпами ми йдемо вперед, як скоро мінатиметься на краще життя совєтської людини".

Очевидно, було б несерйозно вважати, що за стільки років після війни і у висліді важкої праці мільйонів людей СРСР не мав менших, чим інших досягнень на господарсько-технічному відтинку. Все так, коли йдеться про побутування житлових умов, то не вважаючи на всі пропагандистські декларації і лозунги, ситуація далі незадовільна і треба буде ще багато років, щоб пересічний рівень життя громадян СРСР дорівняв пересічному рівню життя громадян США, з якими себе совєтський режим так любить порівнювати, постійно нагадуючи, що "доженемо і переженемо Америку".

Деякі числа з цього статистичного довідника кинуть світло на цю проблему і покажуть, які розкознення між пропагандою і дійсністю. Інформуючи про житлове будівництво в СРСР, наприклад, статистичний довідник подає, що у попередні роки до повсякденного будівництва в минулі п'ятірки після війни, в останній п'ятірці за перші три роки (1971-1973) побудовано додатково житлової загальної площі, — включаючи кухні, коридори, лазні, — 324 мільйони квадратних метрів. Все так, на кінець 1973 року ситуація на відтинку житлової площі була так, що в середньому на громадянина СРСР припадало коло 8 квадратних метрів (85,6 кв. стп), а на сім'ю з чотирьох осіб двокімнатна квартира із загальною площею коло 46 кв. метрів (494,3 кв. стп). Фактично житлова площа для такої сім'ї, однак, вноситься тільки 31 кв. метрів (333,6 кв. стп).

Щоб краще представити собі ці числа, вистане уявити собі мешкання сім'ї з чотирьох осіб, коли мова про саму житлову площу, величиною 20х16,6 стп, тобто одну нормальну кімнату. Коли ж взяти тільки одну людину, то її житлова площа буде 10х8,3 стп тобто величина нормальних лазні чи звичайному пересічному домі на американському континенті. Для порівняння додамо тут, що з будівельними приписами в США і Канаді, однокімнатне помешкання ("студіо-апартаменти") має мати мінімум площу 450 кв. стп, тобто розмір площі в СРСР на житлову площу для чотирьох осіб сім'ї, а односпальне мешкання — мінімальну площу 640 кв. стп.

Наведені числа за совєтськими статистичними довідниками аж надто виразно говорять про те, які важкі житлові-побутові умови продовжують панувати в країні переміщеного соціалізму" тридцять років після закінчення Другої світової війни.

Подвійна мораль Москви

Московська "Правда", орган ЦК КПРС, у виданні з 24-го квітня ц. р. в коментарі Вячеслава Разувасва розправляє з урядом Південної Кореї, закликаючи йому в першу чергу "створення форм воєнної диктатури, вживання поліційних репресій супроти інакомислячих груп і осіб, що кінчаються незаконними судовими розправами над людьми творчої думки і борцями за прогресивне суспільство і з'єднання обидвох частин Кореї в одну державу".

Як завжди, до закидів автор статті — коментаря долучив і троха лайки. "В тюрмах опинилися, — пише Разувасв, — політичні й культурні діячі, письменники, поети, журналісти... Іхньою єдиною провинкою є справедлива боротьба за демократичні права, за об'єднання північної і південної Кореї в одну народноправну республіку".

У відповідь на це американець сказав би: "Доглянь, хто говорить". В СРСР мільйони сидять за колючими дротами і караються в тюрмах келіях, багато з них навіть без суду, не за відкриті боротьбу за демократичні права, а за словні домагання припинити дискримінацію їхніх народів і переслідування та русифікацію їхніх культур в їхніх поневолених країнах.

Леонід Полтава

КУРДИСТАН, УКРАЇНА...

Якщо дивитися з української території, то курдський народ живе за Чорним морем, отже якоюсь мірою є нашим сусідом. Як же донедавна Україна, Курдистан і тепер розділений між різними окупантами: 15-тимільйонний народ мусульманського віровизнання — не араби! — розділений кордонами Іраку, Сирії, Туреччини, СРСР та Ірану. Курдський народ перебуває в стані боротьби за своє збереження, територіальне об'єднання і арешт — реніт за власну державність. Боротьбу очолює генерал Мустафа аль-Барзани, головнокомандуючий курдською повстанською армією, що нараховує понад 40 000 воїнів і навіть має, за повідомленням з Кувайту, 26 бойових літаків. Політично боротьбу курдів керує Курдська Демократична Партія, КДП. Ген. Барзани і його повстанська армія багато чим нагадують легендарну Укр. Армію Повстанської Армії на чолі з ген. хор. Т. Чупринкою-Шухевичем. Різниця та, що УПА не мала жадної підтримки від інших урядів, крім свого рідного народу, за державність якого змагалась. Ген. Барзани одержує деяку мілітарну допомогу. Однак, в "Нью Йорк Таймсі" з 1-го квітня була надрукована заява, що він сподівається, "від Заходу допомоги серйозної, солідної і на велику скало". Невелику допомогу курди одержують від Ізраїлю, значно більшу від Ірану, де живе частина цього волелюбного народу.

Як і відносно України, так і у відношенні до курдів — реакція імперської Москви була і є тотальною ворожою. Під час курдських повстань у 1960-их роках в Іраку, Москва намагалась ізолювати курдів. Коли ж вони рішуче відкинули комуністичні заклики і об'єдналися, як віруючий народ, який дорожить власними традиціями й має свої власні погляди на релігію, — тоді Москва вислала 31 березня 1974 р. свого міністра оборони маршала Гречка до Багдаду, столиці Іраку. Газета "Франкфуртер Альгемайне Цайтунг" з 1-го квітня ц. р. сповіщала, що "Москва повністю підтримує політику Іраку проти курдів". Політика Іраку полягала в намаганні зліквідувати курдів, як націю.

Ще в 1970 р. Багдад був змушений переговорювати з повстанцями курдами й пообіцяв їм культурну автономію, в рамках Іраку. До складу центрального уряду в Багдаді допустили 5 міністрів — курдів, дозволили в школах курдську мову, пообіцяли провести в 1974 році референдум, щоб устатити етнічні кордони в Іраку між курдами та арабами. Як Москва в Україні й ін. країнах — покликання, так і Багдад не збирається провадити ніякого референдуму. Курди добиваються свого права на їхнє місто Кіркук з околишню, багату на нафту. Багдад милостиво

надав їм паперову автономію, без Кіркуку, залишаючи курдам голі гори. 8-го квітня ц. р. президент Іраку Бакар, після відвідів совєтського маршала Гречка, звідомив усіх п'ятьох міністрів — курдів і послав проти повстанців великі бойові загони. Найновіші звістки такі, що курдська повстанська армія розбила кілька іракських загонів іракської регулярної армії, знищуючи при тому навіть танки.

Із іракської території, з міст і сіл, навіть із самого Багдаду курди відтісняють на північ, у гори, до свого генерала Барзани. Відтісняють для боротьби за свої природні права, а також від примусового переселення, що його почав застосовувати центральний уряд Іраку. "Кришени Сайєс Монитор" з 19 березня інформував, що Курдська Д. є мекрратична Партія вимагає від центрального уряду, аби він відкликав переселенців — арабів із курдської території. Багдад примусово виселив кругло 50 000 курдів і на їх місце поселив понад 10 000 арабів. Як ця шовіністична політика перегукється з московською політикою переселення в Україні — заради збільшення русифікації, в Іраку — заради арабізації, в ім'я ліквідації неарабського народу.

Багдад змобілізував тепер 48 000 воїнів для наступу на курдів, які забарикадувалися в горах. Сусідній Іран подає курдам деяку допомогу; частина курдського народу живе в Ірані, і там їх не переслідують. Зате в СРСР створили навіть "курдський визвольний штаб" із ретонком курдів, яких не до кінця вистріляли за Сталіна. Та ні Курдська Демократична Партія, ні командир армії ген. Барзани не дивляться на північ — вони прохують допомоги від вільних країн Заходу.

Зрозуміла річ, всі симпатії українців — по боці повстанців курдів. Не даремно в Україні поетів й радше писали про "курдського брата"... У горах розділених кордонами різних держав Курдистану, в північній частині Іраку проведена масова мобілізація. "Нью Йорк Таймс" сповіщав на початку квітня, що навіть "учні шкільні вчителі подавали першу санітарну допомогу; дітей привчають переносити зброю й харчі для воїнів Перш Мерга — повстанської армії, "Перш Мерга" можна перекласти, як "фронтоний в обличчі смерті". Повсталі курди в Іраку контролюють тепер Курдські гори, поблизу кордону з Іраном та на прикордонній між Траком і Туреччиною, довжиною в понад 600 миль.

Як би не розвивались події, наші співчуття будуть завжди з курдами, 15-мільйонним народом, який має всі Божі й людські права жити на власній землі, у власній державі.

В. Чаплєнко

ГОВОРИЛА НЕБІНКА ДО САМОЇ СМЕРТІ...

Нещодавно до мене дійшла брошура Марії Тарасюк "Проти націоналістичних фальсифікацій розвитку української мови", видана в Києві наприкінці 1973 р. Хоч у анотації, вміщеній на другому боці заголовного аркуша сказано, що ця брошура "розрахована на широку коло читачів", але її вдало не Т. в. "Знання", а В. в. "Наукова думка", тобто видавництво Академії наук, за відповідальною редакцією докторів історичних наук Р. Симоненка. Та й рецензували її перед друком аж два доктори філологічних наук — М. Жовтоброх та В. Микитас. Розміром це невеличка книжечка на 57 сторінок найменшого к и ш її невеликого формату. Коротко про її зміст, характер можна довідатися з цієї анотації, в якій написано, що ця "брошура спрямована проти вигадок українських буржуазних націоналістів у сфері мовознавства", що в ній "викриваються їхні ідеологічні позиції, приймаючи (спробую!) — В. Ч. буржуазної пропаганди, наводяться дійсні факти, які свідчать про дальший розвиток української мови та успіхи українського радянського мовознавства".

Уже з цієї характеристики видно, що в брошурі йде мова не так про "націоналістичні фальсифікації розвитку української мови", як про якісь наші "ідеологічні позиції" та "способи буржуазної пропаганди", і через те це видання більше личило б якому-небудь "Політбюро", що має на меті заморочувати голови наївних читачів більшовицькою пропагандою, а не "Науковій думці".

Такий характер цієї брошури випливає й з того, що вона являє собою злиття в одну цілість двох статей М. Тарасюк, надрукованих раніше в журналі "Мовознавство", з яких перша так і називалася: "Іхні ідеологічні позиції". Філішки в підзаголовку було сказано: "буржуазно-націоналістична преса про українську мову і мовознавство". Про обидві ці статті я свого часу писав у журналі "Український самостійник", і тепер мені не дуже хочеться ще раз про них писати, але, зважаючи на те, що згаданий журнал серед наших читачів мало поширений, а тому й читачі "Свободи", мабуть, отих моїх статей не читали, то мені доведеться ще раз згадати. Може, тільки те, в чому М. Тарасюк поробила якісь зміни чи щось пододдала. Передусім можна відзначити, що вона агідує з "саламатиним" характером свого писання, складає на одну купу українських еміграційних політиків і мовознавців, як от "добрянські, степські і смальтоцькі" (малі літери!), а інших мовознавців, позалінійських людей, "прикріплює" до журналу, що їх видають наші партії, — О. Горбача й Ю. Шевельова — до "Сучас-

ности", В. Чаплєнко — до "Українського самостійника". У попередній публікації цього місяця вона "прикріпила була" П. Ковалев до "Визвольного шляху", але тепер цього мовознавця вже не згадує в такому сенсі. Мене вона залишила в партії "Українського самостійника", дарма, що з цього видання уже понад три роки, з огляду, либонь, на якусь таку зміну в політичній лінії цього журналу, "небажаний". До мовознавців "ідеологів" вона приєднала тепер ще Яра Славутича. При цьому вона не раз підкреслює, що всі — і політики, і мовознавці "служать міжнародною імперіалістичною" — так собі, для розваги чи що, а за гроші, очевидно, переважно за долари. Вона зігнорувала мою інформацію в другій своїй статті, що я свої мовознавчі, як і інші праці та твори, видавав власним коштом, за гроші, зароблені навіть фізичною працею, а редакція "Українського самостійника" надрукувала примітку до цієї статті, що, мовляв, вона не мала змоги виплатити мені будь-які гонорари.

Про себе М. Тарасюк, значайно, не могла написати, що вона служить московському імперіалізму, який безпосередньо загрожував самому існуванню її народу, існуванню українського народу.

Не змінила М. Тарасюк своєї "тактики" і в тому розумінні, що у властивих (за змістом цього слова "радянські") мовознавці вживають неуподобані з відповідним словом кальки з російської мови — слова "аліасне" мовознавчих місць своєї брошури вона конкретно розглядає тільки писання на ній дисидентів, таких, як Штепа (у брошурі вона вже його прізвисько викреслила, але його матеріал так "розглядає"). Знайшла вона одне, справді, помилкове твердження в одній статті Яра Славутича, що нібито теперішній "радянський" правополіцейський закон забороняє вживати ключові форми, але в тій статті Славутича не бачив і через те не можу перевірити, чи це не перекручення (можливо, перекручення в перекладі, бо стаття Яра Славутича надрукована англійською мовою). Повноцінних праць знами еміграційних мовознавців вона майже не розглядає. А згадувала мене як "розбудовника історії української літературної мови, вона не назвала ні однієї моєї праці. Цікаво відзначити також те, що покликаючись на мене, вона покликається часто на давніх, це з XIX ст., українських мовознавців, якщо їхні думки чи погляди збігаються з сучасним офіційним радянським мовознавством, як от "добрянські, степські і смальтоцькі" (малі літери!), а інших мовознавців, позалінійських людей, "прикріплює" до журналу, що їх видають наші партії, — О. Горбача й Ю. Шевельова — до "Сучас-

ности" і відновлення незалежності від Росії і Польщі Української держави. Д-р П. Мірчук, пишучи про аналіз 105 джерел, що охоплюють мемуарну літературу, історичні збірники, монографії, статті російських, польських та українських авторів, прийшов до переконливого висновку, що Колівиця була наперед запланованим повстанням з виразною програмою в і д н о в української українських націоналістів з польськими шовіністами.

Совєтська історіографія (УРЕ, т. 3, стор. 95), аперто членили своїх утерп шавіюнь, дотори ногами ставить історію, твердячи, що в гайдамацькому русі, як і в селянсько-козацьких повстаннях XVI-XVII стол. на Україні, відбулося прагнення українського народу до возз'єднання з Росією". Однак, це не перешкоджає тим же "історикам" стверджувати факт, що Колівиця здушила власне Московське військо, закликаючи до боротьби проти гайдамаків, бо це повстання могло привести до об'єднання Лівобережжя з Правобережжям і відновлення незалежності від Росії і Польщі Української держави.

Відкривається книжка історіографічним вступом з такою неоднозначною заявою: "Ні одна сторінка історії українського народу не дає такого пристрасного нагального й послідовного прихильництва і підтримки з історії наших національних ворогів, поляків і москалів, і з таким недоцільним, а то й нещепним з історії деяких

ПРО МІСІЮ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

"Треба бути адячим. Провидіти, що в той час, коли жорстокий окупант України знищує українську кооперацію на Рідних Землях, ми маємо можливість продовжувати її славі традиції у вільному світі, розбудовувати її, та поставити на службу українському народові".

Ось такими словами відкрив д-р. Василь Ситник I Світову Конференцію Українських Кооператорів 31 жовтня 1973 р. у Торонті (Канада) і ці його слова доминували над кодом і завершенням Конференції. А Конференція ця, з участю 50-ти делегатів, які репрезентували адебітну українську кредитову кооперацію Австралії, Аргентини, Європи і США (разом 150 мільйонів), — з а в е р ш и л а с я створенням Української Світової Кооперативної Ради (УСКОР), і резолюціями, які закликали наше суспільство в діаспорі до дальшої розбудови нашої кооперативної родини та декларували активну співпрацю усіма українськими організаціями, а передусім з СК-ВУ, як найвищою урядовою установою українським національним інтересам поза кордонами України.

З нагоди цієї історичної події в житті і розвитку української кооперативної ради, яка є виразником наших зборів, і незалежних економічних зусиль, щоденних "Свобода" у вступній статті п. н. "Місія української кооперативної ради" м. і писала: "Треба з великим признанням і почуттям справжнього дозволування прийняти вістку про створення напередодні II СКВУ в Торонті 31 жовтня ц. р. Української Світової Кооперативної Ради. Самі заголовки доповідей, виголошених на цій світовій Конференції українських кооператорів, та призиває кооперативних діячів, членів керівних органів новоствореної Ради, свідчать про найважливіше ставлення її ініціаторів і засновників до цієї, яку частково вже виконує, але у куди ширший мірі має ще виконати українська кооперація у вільному світі".

"Українська кооперація, — читавось далі в згаданій статті, — виконала величезну роль у житті українського народу... Вона поклала була підвалини від української економічної самобутності, організувала творчі українські господарчі сили... Вороті українства старалися нищити українську кооперацію, та врешті (в УССР) цілком знищили її".

Але, у кінцевих висновках шановний коментатор понав у дещо песимістичний тон. Пишучи про поважні досягнення української кооперативної ради в останніх 20 чи більше років, він приходить до висновку, що:

"На превеликий жаль, не зважаючи на чималі жертви всіх наших фіз.

установ на різні добрі цілі, той великий капітал, що не має видатного впливу на цілість нашого громадського життя у вільному світі, як цього можна б очікувати. Те тому, що він усе ще розпоршений, ще немає між тими нашими фінансовими клітинами такого зв'язку, який м'я би і повинен би бути. Новозаснована Кооперативна Рада має місію зацікавити той зв'язок, подбати про більшу координацію праці, про активніше використання актуального капіталу".

Отже — над, "і" — поставлено крапку, бо ж визнаємо і понад усіх "сумнівів" утверджено велику і важливу місію української кооперативної ради на чужині, яка (кооперація) повинна перекладати з історії знову дужу важливу роль. Значить, у житті нашої, вже тепер зентралізованої, кооперативної усього передуми до того, щоб вона виплила з периферії українського життя на авансцену, і що треба віддати їй своєрідне першество у ієрархії загальних національних цінностей та дати повну акредитацію керівним органам нашого зорганізованого життя.

Як бачимо, справу значення — претистити і ролі української кооперативної ради, членів керівних органів новоствореної Ради, свідчать про найважливіше ставлення її ініціаторів і засновників до цієї, яку частково вже виконує, але у куди ширший мірі має ще виконати українська кооперація у вільному світі".

"Українська кооперація, — читавось далі в згаданій статті, — виконала величезну роль у житті українського народу... Вона поклала була підвалини від української економічної самобутності, організувала творчі українські господарчі сили... Вороті українства старалися нищити українську кооперацію, та врешті (в УССР) цілком знищили її".

Але, у кінцевих висновках шановний коментатор понав у дещо песимістичний тон. Пишучи про поважні досягнення української кооперативної ради в останніх 20 чи більше років, він приходить до висновку, що:

"На превеликий жаль, не зважаючи на чималі жертви всіх наших фіз.

українських істориків, а під впливом цього і загалу українців, як та, що їй дано назву Колівиця".

Слово "Колівиця" виводять історики від слів "кілі" або "колі", бо озброєні бурі гайдамаки прихитили зброю. І проте, це стикітне повстання проти національного поневолення і визиску, в якому головним інструментом були жиди на службі у польської шляхти, бурхливими потоками розлілюсь по великій частині Правобережжя, захоплюючи також Терени Полісся і Галичини. На поміч гайдамакам прибували з Лівобережжя, проліз заборони царського уряду, численні озброєні ватаги, творили свої власні загони або вливаючись у уже організовані. Із Запоріжжя, згідно з договором з Москвою, що тримало формальний нейтралітет, прибували поодинокі і невеличкі групи українських повстанців. Іноді це робилося за мовчаного згодою запорізьких старшин, що і співчуття ставилися до гайдамаків. До таких запорізьких ватажок і належав провідник повстання Максим Залізняк.

В. Давиденко

НОВА КНИГА П. МІРЧУКА — "КОЛІВЩИНА"

Зовсім мало залишилось спогадів про Колівицю (цього слова уживав Т. Шевченко з наголосом на передостанньому складі), цей найвищий виплеск Гайдамачини. А те, що дійшло до нашого часу з-під пера польських і російських істориків, здебільша змальовує гайдамаків, учасників цього великого повстання, що за малим не повалило Польщу, як "разбойників і ворон". До речі, мало-хто знає, що цих слів "разбойників і ворон" в обороні яких став Тарас Шевченко у своєму вірші "Холодний Яр", вжила Катерина II у своєму маніфесті.

Д-р Петро Мірчук, Колівиця, Гайдамацьке повстання 1768 р. Наукове Товариство ім. Т. Шевченка, Нью-Йорк, 1973. 416 стор. Українознавство ч. 41. Стор. 320. Передмова Матвія Стахова.

свою поему "Гайдамаки" присвятив цим подіям, зокрема Колівиці 1768 року.

У передмові до "Гайдамаків", яких Тарас Шевченко називав своїми братами, він признається: "Про те, що діялось на Україні 1768 року, розказую так, як чув од старих людей; надрукованого і критикованого нічого не читав, бо, здається, і нема нічого... Гонта і Залізняк, старани того кривавого діла, може, виведені в мене не так, як вони були — за це не ругаюсь. Дід мій, нехай здоров буде, коли зачина розказувати щонебудь таке, сам не бачив, а чув, то спершу каже: 'Коли старі люди брешуть, то й я з ними'. Цими словами Шевченко заперечує поширене в нашому літературознавстві твердження, що дід поета сам був учасником повстання. Отже, Шевченкові "Гайдамаки" — не так історична, як політична і патріотична поема, в якій він цілковито стоїть по боці гайдамаків.

У передмові до книги Петра Мірчука д-р Матвій Стахів пише, що М. Грушевський мав би дати докладний опис Колівиці в II-му томі своєї "Історії України", а

ле цей том, очевидно, був знищений або схований, і свій стилістичний погляд на Колівицю він дав у популярній, одномовній "Ілюстрованій історії України". У публіцистично-популярній праці проф. О. Шулгина, як і дехто з інших українських істориків, поставив до Колівиці невірне вважання цілу Гайдамачину стихійним і безпрограмним рухом, без державного значення. Такого погляду додержувався і М. Костомаров у значній мірі під впливом польських та російських істориків. А Пантелеймон Куліш, що з погордою ставив до селянства, пише, що в Колівиці взяла участь "весь п'яна голова, все дурне, ліниве і розпусне... проти колонізаторів і спустошеного їхніми предками краю".

З протестом проти такого зневажливого визвольного руху українського народу виступив український етнічний М. Максимович в 1893 році, але з огляду на цензурні умови його "Сказання о Колівиці" появилось лише в 1875 р. Працю Максимовича, прочитавши в рукописі, високо оцінив М. Ме-

ркенчик у своїй "Історії Малоросії". В. Антонович у монографії про Гонту підкреслює, що від Колівиці залишились тільки спомини і документи, писані нашими національними ворогами, а тому крайньо тенденційні. Іван Франко вважає гайдамаків борцями за права українського народу і присвячує їм відомий вірш-пісню "Ми гайдамаки, всі ми однакі...". Зрештою, гадамаки в період між двома останніми війнами називали українських націоналістів з польськими шовіністами.

Совєтська історіографія (УРЕ, т. 3, стор. 95), аперто членили своїх утерп шавіюнь, дотори ногами ставить історію, твердячи, що в гайдамацькому русі, як і в селянсько-козацьких повстаннях XVI-XVII стол. на Україні, відбулося прагнення українського народу до возз'єднання з Росією". Однак, це не перешкоджає тим же "історикам" стверджувати факт, що Колівиця здушила власне Московське військо, закликаючи до боротьби проти гайдамаків, бо це повстання могло привести до об'єднання Лівобережжя з Правобережжям і відновлення незалежності від Росії і Польщі Української держави.

Д-р П. Мірчук, пишучи про аналіз 105 джерел, що охоплюють мемуарну літературу, історичні збірники, монографії, статті російських, польських та українських авторів, прийшов до переконливого висновку, що Колівиця була наперед запланованим повстанням з виразною програмою в і д н о в української українських націоналістів з польськими шовіністами.

Відкривається книжка історіографічним вступом з такою неоднозначною заявою: "Ні одна сторінка історії українського народу не дає такого пристрасного нагального й послідовного прихильництва і підтримки з історії наших національних ворогів, поляків і москалів, і з таким недоцільним, а то й нещепним з історії деяких

(Продовження на стр. 4-й.)

ГОВОРІЛА НЕБІНКА ДО САМОЇ СМЕРТІ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

української мови, захищаючи „староруську мову“ чи „східнослов'янську мову“ у єдність, з якої, мовляв, утворилися пізніше „великоруська, українська й білоруська мови“. У цьому розумінні вона виходить: „Як з'ясується (? — В.Ч.), Чепленкові, що прагне воювати з офіційними (так! — В.Ч.) радянськими мовознавцями, не доводилося, мабуть, читати праці І. Срезневського, ні О. Потебні, ні П. Житецького?“ (? — В.Ч.) Не знаю, як вона „з'ясувала“ це, але всякому мовознавцеві ясно, що хоч свого часу де й були заслужені мовознавці, але мовознавство, як і всяка наука, не могло стояти на місці, і пізніші мовознавці з'ясували після них не одні історичні явища, а глибше, достеменно. Адже відомо, що етимологія навіть О. Потебні тепер нікого не переконує: вони здебільшого хибні. А етимологізація мовних явищ — це ж ключ до з'ясування походження й мов, і в цьому розумінні моя адигейська теорія та побудова її за принципами етимології відсунувають походження білоруського акаані, і українського іканія, як і випадання російської мови з східнослов'янського повноголосся (вимова „глава“), в такі далекі минулі, як О. Потебні й не снілося. Те саме можна сказати про звук

1925 і переказана 1926 року?

Не дуже „чисто“ поводитися вона і з мовною еміграційною українською мовою, залишаючи при своїй армії (вспереч мові протестів) „попередній статті“ „історично“, „клетантська кампанія“, „логічний випадок“, „поташини“ й ін., не викреслюючи незграбне зарп'якання однієї еміграційної мови — „початківця та доданим до нього „згущені“ з гумористичною метою (отже, сатирично в нас висміяні!) емігрантської маржованії, надрукувавши „Молодія України“ як гумореску („допитували на другій хвилі“). А сучасну свідоу русифікації української мови на Україні вона виправдує не уніфікаційною політикою диктатора Л. Брежнєва, що ліквідував деякий пошук у цій політиці, що був за М. Хрущова, а помилками „на... Малорусько-німецький словарі“ С. Желіхівського з 1886 р., що в ньому, мовляв, є такі слова, як „блудечко“, „белоспел“, „лімоні“, „адрасуд“, „аляха“ тощо. О, чого в тому, майже сто років тому укладеному словнику тільки й немає! А в нас же мова йде про норми сучасної, теперішньої української літературної мови!

Але всі ці „салазки“ М. Тарасюк не можна в ціл зазетні статті розглянути. Та й чи це тільки й „творчість“? Адже й невеличкий текст жувався й пережувався аж три докторські наук, та ще й дуже довго. Бо ж навіть тоді, коли брошура була вже задана до друку, ці білі доктори наук, напевно, мусили її „обсмакувати“: її друковано майже рік. І була якась причина, що її першоразово заглянутий 20-тисторичний тираж, як про це пише О. Горбач на підставі каталогу „Нові книги України“ 1973 р., зменшено до 3.300 примірників. Та й у кінцевих рядках М. Тарасюк видно, що кінцеві кінцем, вирішено випустити цю писанину не для читачів на Україні, а для емігранції. Навіщо довжелезний уривок із галицького, виказницького писання „прогресивного українського письменника Юрія Косача, що живе й працює в Америці“ та „прекрасно знає про „кампанію“ (тобто українських мовознавців — В.Ч.), вона написала „Можливо, цієї характеристики було б і достатньо. Але ж за кордоном живуть сотні тисяч чеських українців, на яких у першу чергу розрахована „продукція“ шевельових з чашечками. Хотілося б, щоб вони зна-

ли працю про стан української мови й мовознавства в УРСР“.

А як же „права“, у всіх її трьох публікаціях, така, що про неї в українському народі кажуть: „Говорили небінка до самої смерті, та все чортівська — зна що“. Неважко казати „академіки“ ото так жартують? Ой коли б не на кутні! Вони ж тепер ходять під Брежнєвим! Треба б якось розв'язати келорозуміння, наявне в відгуків наших мовознавців на писання цієї Марії Тарасюк, та вияснити, що це за персона. Через те, що й перша стаття, друкована в „Мовознавстві“, була підписана „М. Тарасюк“, тобто без повного її імення, я в своїй відгук на цю писанину писав про „Тарасюка“ як чоловіка. О. Горбач у своїй на цю статтю відгук висловив здогад, що це псевдонім В. Русанівського, якому допомогали „причмарі“ Г. Вересаєва та І. Білоді. Але 15 квітня 1971 року я почув з Радіо „Київ“ інформацію М. Пилипенка про вихід того числа „Мовознавства“, в якому була надрукована перша стаття М. Тарасюк, а він її назвав „Марією“. Тим то у другій своїй статті я писав уже про неї як про жінку, зазначивши це й у примітці до своєї статті. Писав про неї як про жінку й Я. Рудницький, який до того ще й написав мені, що він знає про М. Тарасюк як про жінку не з моєї статті, а з якогось іншого джерела. Проте Ю. Шевельов у своїй статті, надрукованій у „Сучасності“, потрапився „М. Тарасюк“ як псевдонім трохи не самого І. Білоді. А О. Горбач у своїй повідомленні про вихід у світ останньої брошури М. Тарасюк знов визначив її як „колективного автора“ Арнольда Панасовича Грищенка („Український самостійник“, ч. 197 за січень 1974 р.). А він же, напевно, бачив на останній сторінці брошури російський напис „Марія Михайлівна Тарасюк“. Та й у тексті брошури я не знайшов ні однієї дисципліни форми жіночого роду.

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНИ УНІОКУЗУ!

АДУК в ІВЕНЧНОМУ НЮ ДЖЕРЗІ та УМІ у ФІЛАДЕЛФІ, Па.

ЗАПРОШУЮТЬ на ПРЕМ'ЄРУ музичної комедії на 3 ді

„ДЕЙЗЯ“

Лібретто — ОКСАНА КЕРЧ
Музика — ЯРОПОЛК ЛАСОВСЬКИЙ
яка відбудеться

в суботу, 11-го травня 1974 року
о год. 7-й вечора

Зал „Ірвінгтон Гайскул“
1253 Клінтон Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.

Квитки до набути в крамничках „Говерла“, „Дніпро“ й „Базар“. В день вистави від 8-ої по полудні в приміщенні „Ірвінгтон Гайскул“.

ЗУСТРІЧ

З ДОСТ. ПРОФ.

АВГУСТИНОМ ШТЕФАНОМ

Головною кол. Св. Ю. в Хусті, кол. Міністром Штатів та Освіти

З НАГОДИ ПІСЛИВОВОГО ПЕРЕХОДУ ДО ДРУГОЇ ВІСІМДЕСЯТКИ

та видання першої книги спогадів про К. У. під назвою „ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ“

— відбудеться —
в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ
(2 Схід 78-та вул., Нью-Йорк, Н. Дж.)

в неділю, 5-го травня 1974 року
о год. 3-й по пол.

ГОСТЯМ РАДІ!

БЛАГОДАТІВНИЙ МОЛЕБЕНЬ у Церкві СВ. МАРІА на 15-й вул. 1-2-й Авеню, в НЕДІЛЮ, 5-го ТРАВНЯ, о 12-й год. дня

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ
БРАТСТВО КАРПАТСЬКИХ СЛОВОНИКІВ
КАРПАТСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР
(При цій нагоді можна буде дістати спогади з власноручним підписом автора).

JUNIOR BRANCH 104 SUA

invites all to a

ROCK DANCE

FEATURING

Kinderhook Creek

SATURDAY, MAY 4, 1974, 9:00 p.m.
UKRAINIAN NATIONAL HOME
122 2nd Avenue, New York City
Admission \$3.00

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

250,000 дол., у 50-річчя ця сума збільшувалася до 1,000,000 доларів. Рівночасно з допомогою жертвам політичного насильства у поволеній батьківщині, СУА постійно переводив протестатійні акції і вислав петиції і телеграми до урядів американських і європейських держав, Ліги Націй, а у повсякденні часи до Об'єднаних Націй. СУА є членом Національної Ради Жінок ЗСА і Генеральної Федерації Жіночих Клубів та використовує свої зв'язки з американським жіноцтвом, щоб на різних з'їздах і конференціях інформувати його про історію, культуру і визвольні змагання українського народу.

СУА є поважним фактором у власній громаді: 1932 року скликав перший Жіночий Конгрес в Америці, в якому взяли численну участь представниці жіночих організацій Канади, в 1940 р. став співосновником Українського Конгресового Комітету, опісля ЗУАДКомітету, в 1948 р. дав почин скликання Світового Жіночого Конгресу, який завершився створенням Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Від 1944 р. СУА видає одиниці в ЗСА жіночий журнал „Наше Життя“, що здобув собі читальку публіку в українських осередках усіх континентів. Редакторками журналу були: Клавдія Оленницька (1944-1946), Олена Лотоцька (1946-1950), Лідія Бурачинська (1951-1972), а від 1972 р. Уляна Любич.

Український Літературно-Мистецький Клуб
Нью-Йорк 149-2-1111

3 Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку повідомляють, що в приміщенні цього Клубу, в п'ятницю 3-го травня ц. р. о год. 7.30 вечора, відбудеться концерт відомого скрипаля Адріана Ертана. В програмі твори — Баха, Бетговена, Дворжака; при фортепіані Давид Аронсон.

Появилася праця Максима Рильського

Москва. — Як повідомляє „Література України“ з 23 квітня ц. р. виходило в московському видавництві „Советський писатель“ у перекладі з української мови, аніж тиражем 20,000 примірників збірник статей Максима Рильського „О поезии“. Це, як пише „Література України“, „роздуми про російську і українську поезію, про майстерність найвидатніших поетів Польщі та Чехо-Словаччини, про національний характер радянської багатомовної поезії, взаємобогачення братніх культур“.

Матеріал, які увійшли до збірки, розділені за тематичним принципом у трьох розділах. В першому багато місця присвячено українській і російській поезії (Пушкін, Лермонтов, Шевченко, Франко, Леся Українка), а в двох інших розділах поміщені статті про творчість

життя, і тих, що в поволеній Україні караються в тюрмах і на засланнях“.

Головна Управа Союзу Українок Америки

польських письменників Міцкевича, Тувіма, Конопницької, Словацького, про творчість видатного чеського письменника Яна Неруды. Максим Рильський подає фактово оцінку в збірнику також про О. Блока, М. Тихонова, О. Прокоф'єва, П. Тичину, А. Малишкі, Я. Купалу, Є. Чаренца та інших поетів.

ВІДБУДЕТЬСЯ ЗУСТРІЧ З ПРОФ. АВГУСТИНОМ ШТЕФАНОМ

Нью-Йорк. — Карпатський Дослідний Центр влаштує в неділю, 5-го травня 1974 р. о год. 3-й по полудні в Українському Інституті Америки (2 Схід 78-та вулиця) в Ню-Йорку — зустріч з кол. головою Союзу Карпатської України в Хусті, міністром шкільництва і освіти та директором Торговельної Академії і гімназії дост. проф. Августином Штефаном. Зустріч відбудеться з нагоди ювілею 80-річчя А. Штефана та видання першої книги його спогадів про Карпатську Україну під назвою „За правду і волю“.

В ПЕРШОМУ ВОЛОДИМИРІ ГЕНЕРАЛЬНОЇ СМЕРТІ

нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУШКА

6л. л. ВОЛОДИМИРА НАЧМАРСЬКОГО

будуть відправлені

ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в НЕДІЛЮ, 5-го ТРАВНЯ 1974 р. о год. 9-й ранку, в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ;
в НЕДІЛЮ, 5-го ТРАВНЯ, о год. 7-й ранку, в Монастирі оо. ВАСИЛІАН в ІЛІНКОВІ;
в ЧЕТВЕР, 9-го ТРАВНЯ, о год. 8-й ранку, в Церкві ПОКРОВА БОЖОЇ МАТЕРІ в ОЗОН ПАРКУ;
в СУБОТУ, 11-го ТРАВНЯ 1974 р. в НОВОМУ УЛЬМІ, Німеччина.

Про молитви за душу Покійного просить —
дружина — ОЛЬГА
ДІТІ І ВІУКИ

Замість квітін на могилу

св. п. д-ра Богдана Олесницького

злочини:
на Фонд Катедри Українознавства у Гарварді —
Марія і Томас ДАНІЛЮК \$25.00
Лідія і Леонтій КРУШЕЛЬНИЦЬКІ 10.00
Анна НІКІМЕНКО 10.00

на Народне Товариство ім. Шевченка —
Галина ДІДІА-ЕРКО-РАТИЧ \$20.00

на Фонд „Дітвора в Потребі“ —
Юрій і Степанія БЕРЕЖИНСЬКІ \$10.00

на Фонд Українського Католицького Університету в Римі —
Володимир і Софія СЕНЕЖАКИ \$20.00

На Служби Божі в Римі (Григоріанці), за сподів Душі Покійного 100.00 дол. злочини —
А. і Р. Сендичи, Я. і Р. Пилдус, Н. Джук, О. М. Бодляк, С. Кіндзельський, Л. Рубчик, А. і І. Феденшин, д-р М. Чирівський, Д. Бобель, І. Бартошек, Н. Шараневич, проф. К. Кульчицький.

Замість квітін на могилу

св. п. д-ра Богдана Олесницького

на Фонд Експлоатів Українознавства — НТШ, Саркель злочини:
Святослав ОЛЕСНИЦЬКИЙ \$70.00
Ксенія і Юрій БІЗЗІМІЧ \$50.00
д-р Уляна СІЄПОР \$50.00
д-р Богдан і Марія ЦИМБАЛІСТИ \$50.00

Батькове ковто Експлоатів — 1890,
„Selfreliance“, 734 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106

Замість квітін на могилу

св. п. д-ра Богдана Олесницького

на Фонд Експлоатів Українознавства — НТШ, Саркель злочини:
Святослав ОЛЕСНИЦЬКИЙ \$70.00
Ксенія і Юрій БІЗЗІМІЧ \$50.00
д-р Уляна СІЄПОР \$50.00
д-р Богдан і Марія ЦИМБАЛІСТИ \$50.00

Батькове ковто Експлоатів — 1890,
„Selfreliance“, 734 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106

св. п. д-ра Богдана Олесницького

на Фонд Експлоатів Українознавства — НТШ, Саркель злочини:
Святослав ОЛЕСНИЦЬКИЙ \$70.00
Ксенія і Юрій БІЗЗІМІЧ \$50.00
д-р Уляна СІЄПОР \$50.00
д-р Богдан і Марія ЦИМБАЛІСТИ \$50.00

Батькове ковто Експлоатів — 1890,
„Selfreliance“, 734 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106

св. п. д-ра Богдана Олесницького

на Фонд Експлоатів Українознавства — НТШ, Саркель злочини:
Святослав ОЛЕСНИЦЬКИЙ \$70.00
Ксенія і Юрій БІЗЗІМІЧ \$50.00
д-р Уляна СІЄПОР \$50.00
д-р Богдан і Марія ЦИМБАЛІСТИ \$50.00

Батькове ковто Експлоатів — 1890,
„Selfreliance“, 734 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106

УКРАЇНСЬКА ГЕТЬМАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКИ — ВІДІЛ 14 в НЮАРКУ, Н. Дж.

запрошує все Українське Громадянство взяти участь у відсвяткуванні

56-ІХ РОКОВИН „АКТУ 29 КВІТНЯ 1918 Р. НА СУШІ І МОРЮ“

ПІД ВУЛОВОЮ

Гетьмана ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО

яке відбудеться

в неділю, для 5-го травня 1974 року
о год. 11:30 ранку
в Українській Православній Церкві СВ. ТРОИЦІ
886 Lyons Avenue, Ірвінгтон, Н. Дж.
де відправиться

МОЛЕБЕНЬ НА ІНТЕНСІВНО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ І РОДИНИ СКОРОПАДСЬКИХ

Опісля у залі тієї ж Церкви відбудуться

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

з доповіддю і мистецькою ПРОГРАМОЮ
Управа УТОА — Від. 14 в Нью-Йорку, Н. Дж.

ПЛАСТОВА СТАНЦІЯ І ПЛАСТИРИТ в НЮ ЙОРКУ

ЗАПРОШУЮТЬ МОЛОДІ І БАТЬКІВ НА

ТРАДИЦІЙНЕ ПЛАСТОВЕ СВЯЧЕНЕ

що відбудеться

в неділю, дня 19-го травня 1974 року, в год. 2-й по пол.
в Авдиторії Школи св. Юра, 215 1-й 6-та вул. в Нью-Йорку

Мистецьку частину виконає Пластова Молодь. В Гостину приготують ВП. ПАНЕЛ з Пластиришту.

В суботу, 4-го травня 1974 р., в залі Окружної Ради СУА при 108 Друга Евню в Нью-Йорку, Н. Дж.

16-ий ЗВІЧАЙНИЙ З'ЇЗД ДЕЛЕГАТІВ ОУА „САМОПОМІЧ“

ІЗ ЗВІЧАЙНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД.

Ресестриції від 9:00 до 9:30 ранком. Початок нарад о год. 9:30.

Спілка вечора о год. 7:00 веч.

УКРАЇНСЬКІ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКІ КЛУБИ в НЮ ЙОРКУ, Н. Дж.

Неділя, дня 5-го травня 1974 року, початок о год. 6-й веч.

Зал Українського Народного Дому
140 2nd Avenue, New York, N.Y.

КОНЦЕРТ ПІСЕНЬ ТА АРІА ВОЛОДИМИРА ТИСОВСЬКОГО

При фортепіані ГОР СОНЕВИЦЬКОГО

В програмі арії та пісні Барвінського, Гнатюшина, Данькевича, Китас-тога, Лисенка, Соневіцького, Степового, Фомеєва, Верді, Моцарта, Шуберта.

ВСТУП ЗА ПРОГРАМКАМИ.

ПРО МІСІЮ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

м'я старої української поезії, "якоюсь то буде".
Глибокою і болісною правдою навіяні міркування нашого економічного діяча п. Маріяна Коця з Нью-Джерсі, який у своїй наскрізь продуманій статті п. н. "Проблема бази" ("Свобода", ч. 65/1974) з цього приводу пише:

... українська надбудова (тобто в концепції автора — ряд релігійних, суспільних, наукових, громадських і т. д. інституцій) не мислить категоріями скріп-

лення бази (тобто фінансових основ — наша прим.), та взагалі для неї база не існує і тому надбудова губиться у голословстві, намагаючись надбрати декламативно-декларативною звукосилою, яка не вимагає ніякої продуктивності, хіба репрезентації, часто репрезентації самого себе". Бо, — цитуємо далі, — автора, — базу не можна творити заклинами, промовами, хвилюваннями. Вимаганий по сільовий вклад труду, обчислений

планування, продуктивного патріотизму, який не дозволяє людині стати цілком неукраїнської бази".

Ми, українські кооператори, вважаємо, що одним із основних співчинників у такому розумінні "баз" є самотні роздуми "баз" і саме вони, на нашу думку, мають бути основою української кооперації. Під її сіню — жовтими прапорами, коліс на Рідних Землях, організувалися маси українського селянства і міщанства до боротьби з червоною комуністичною, а в нашому випадку вона (кооперація) повинна стати також сінюю жовтою, незалежною і самобутньою базою під нашу національну надбудову, яка поза межами України уназверхнює наші національні аспірації, суму наших

стремління.
Коли цю істину зрозуміють наші провідники, і допоможуть нам у цьому, тоді українська кооперація своєю місією виконає з честю і на усім на добро!

(МС)

ВЖЕ Є У РОЗПРОДАЖУ

ДМИТРО ДОНЦОВ — ПОЛІТИЧНИЙ ПОРТРЕТ

АВТОРОМ ЯКОЇ Є

д-р Михайло Сосновський

ЗМІСТ КНИЖКИ: Від автора. Передмова Богдана Кравця.

ЧАСТИНА ПЕРША — "Дмитро Донцов у суспільно-політичному житті України" — включав такі розділи: Історично-ідейне підґрунтя "чинного націоналізму"; Юні та студентські роки Дмитра Донцова; Рання публіцистична творчість Дмитра Донцова; Розрив Д. Донцова з Українською Соціал-Демократичною Радичною Партією; Дмитро Донцов у роки першої світової війни та революції; "Белка павза" між двома світовими війнами; Політична й видавнича діяльність Д. Донцова 20-их і 30-их років. Друга частина — діяльність Д. Донцова на еміграції.

ЧАСТИНА ДРУГА — "Концепція української політики та ідеологія "чинного націоналізму" Дмитра Донцова" — включав такі розділи: Ідейні засади української самостійницької політики; Ідеологія "чинного націоналізму"; Концепція політичної та соціальної організації нації; Ідеологія "чинного націоналізму" на життєвому іспиті; За яку Україну і яку революцію; Дмитро Донцов і Організація Українських Націоналістів.

ДЖЕРЕЛА — Ім'я і предметний покажчик. — Біографія творця Д. Донцова та періодичних видань, у яких він співпрацював.
420 сторінок. Портрет Д. Донцова. Тверда обкладинка. Ціна: 12,00 дол. Пересилка 40 центів. 5% стейтовий податок (платять мешканці штату Нью-Джерсі). Замовлення і належну оплату просимо слати (чеки, грошові перекази) на адресу:

SVOBODA BOOKSTORE

83 Grand Street, P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

СОЮЗІВКА

ПРОГОЛОШУЄ

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР для хлопців і дівчат у віці 12 до 18 років

від 22-го червня до 3-го липня 1974 р.

ПРОГРАМА: щоденний прогрів, інструкції гри теніса для початківців і зацікавлених, основна техніка, тактика, теорія, підготовка до турнірової гри.
Інструктори: ЮРІЙ САВЧАК і ЗЕНОН СНИЛИК.
ОПЛАТА: харч і помешкання — \$100.00, теніс — \$40.00. Таборники повинні привести свій власний набір (включно з трьома банками м'ячів).

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — це найкраща нагода приготуватися до турнірів на Союзі!

Зголошення вислати на адресу:

SOYUZIVKA

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Український Народний Союз

владтовує

ДЕВ'ЯТИ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

в СУВОТУ і НЕДІЛЮ

25-го травня 1974 р.

Даблі і сінґлі о год. 1-й по пол.

26-го травня 1974 р.

о год. 1-ша по пол.

Дружинні змагання

Bowling at the Olympic
Bowling Hall
1300 Scottsville Rd., ROCHESTER, N.Y.

НАГОРОДИ І

БЕНКЕТ

о год. 7-й вечора

в UKRAINIAN AMERICAN CLUB

292 Hudson Avenue

Після бенкету —

ЗАБАВА

Оркестра MELODY NIGHTS

Вступ на бенкет і забаву 10.00 дол.

Тільки на забаву — 3.00 дол.

Нагороди будуть роздані під час бенкету.

Промовцями будуть:

НОСІП ЛІСОГІР, гол. предс. УНС

та дост. судія

ВОЛТЕР ПЕЛКЕН

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ ЗАЖИТЕ ЦЕ СЬОГОДНІ 3 І Л Я

J. MILLER'S PURE HERB
COMPOUND # 6,
а вже за кілька годин, а на-
далісте слідуючого дня почув-
теся ліпше.

Це злілля діє дуже швидко і
с дуже помітне в лісуючих
недугах: кванс жовудка, за-
пир, нестривають, газ, відво-
вання, запороги голови, біль у
кряках і інші недомогання.
Ціна одної пакки \$10.00, а
якщо хочете для своїх
приятелів, тоді 2 пакки
тільки — \$15.00.

Якщо Ви незадоволені про-
тягом 24-48 годин, поверніть
пакку, а гроші будуть Вам
сейчас повернені.
Нашіть зараз, докучають
чек або моні ордер на адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dept. 41
790 Broad Street, Newark, N.J.
XXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX

ДО ВІНАНМУ

БОНГАЛО

до винайму, над озером, 2
спальні, кухня і ганок.
Ulster Heights, Ellenville, N.Y.

Tel.: (914) NA 3-0621

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

5-го ТРАВНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва
Пресв. Богородиці 36 Вдл.,
о год. 2-й по пол. в примі-
щенні Укр.-Амер. Клубу,
292 Гадсон Авеню. Просити-
ся всіх чл. прийти. — Сте-
ла Гоповська, Марія Ко-
вальчук, Параска Дем'ян.

НЕДІЛЯ,

12-го ТРАВНЯ 1974 р.

ПАРМА, Огайо. Місячні збо-
ри Т-ва Соклі 336 Вдл. о
год. 11 до 1-ша по пол. в
залі церкви св. Йосафата,
5720 Стейт Рд. Просити-
ся чл. прийти. — В. Шмагло,
предс., Гр. Кісіль, секр.

MONESSEN, Ра. Місячні збо-
ри 338 Вдл. о год. 1-й по
пол. в українській залі на
2-й вул., 213 Скуммер
Аве. Просити чл. прийти
і вітати вкладачі. — П.
Янковський, предс., М. Куць,
секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні
збори Б-ва св. Йосафата 217
Вдл. о год. 2-й по пол. в
залі Укр.-Амер. Клубу при
292 Гадсон Аве. Просити-
ся чл. прийти. — Управа.

Складати гроші чи позичати
найкорисніше
у ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ

САМОПОМІЧ в НЬО ЙОРКУ

Позички
на довідні місячні рати
108 Second Avenue • New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

3 листів до редакції

ДРУКАРСЬКІ ЧОРТИКИ

... але з моїми фейлето-
нами справні стоять ката-
строфічно! І так, в останньо-
му, п. з. "Діотина Хроніка",
нашого доброго приятеля,
п. Гриця Яремчука, "Свобо-
да" застала на Коліми! За-
мість — "званий гуцул з
Коліми" (як я написав).
Пан складач, мабуть, краще
поінформований, склав
"з Коліми"...

А далі, в тому самому роз-
ділі: замість "справи зустрі-
лись з загальним одобре-
ням" — в пана складача
вийшло — "з загальним
обуренням"!

Рятуйте мою душу!

Ікер

ПЛАСТОВЕ СВЯЧЕНЕ У ФІЛІДЕЛФІ

Філадельфія, (О.П.-ий) —
Заходами Пластової Станції
і Пластариату у Філадельфії
щорічне традиційне Плас-
тове Свячене, яке святкують
спільно батьки разом із свої-
ми дітьми, відбувається у не-
ділю, 5-го травня в аудиторії
Вищої Школи Сестер Василь-
янок — Менор Джуниор Ко-
леджу у Факс Чейсі. Почне-
ться воно Полковою Службою
Божою о 12-й год. в полудне
перед Грою Матері Божої.
Під час спільного великод-
ного, "святкового" будуть ви-
ведені пластовою молоддю ве-
ликоді гайки та пластові
сінґлі і вокальні точки, а та-
кож буде переведений ви-
грав мистецьких картин, що
іх тридцять українських мис-
теців подарували Українсь-
кому Пластові на допомогу
сплатити довг на Пластовому
Домі у Філадельфії.

Випродані! Випродані! Випродані!

Щоб збільшити продажень,
випродую по власній ціні:

КЕРАМІКУ (ПОРЦЕЛЯНА) з Німеччини з українським взором.

Є сета — обідній на 6 і 12
осіб — сета кава — посу-
да на овочі, торти, мадло,
салати, полушкени на м'ясо.ОБМЕЖЕНА
ОКІЛКІСТЬ!

Roman

Iwanycky

136 First Avenue
(Bet. 8th & 9th St.)
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel. 232-2266

Apartment for Rent

St. Marks Pl., Betw. 1st and
2nd Ave. Safe, quiet, clean

4 ROOM APT.

4th floor. Good building.
\$220.00 month.Call Wm. J. Irwin Company
SP 7-8852

Різне

COINS WANTED

All coins wanted. Silver dollars,
pre 65 silver coins, 1965-1969
Kennedy, half dollars, all US
and foreign gold coins, paper
money, scrap silver, old
jewelry.

ELIHU TURETSKY

FAIRVIEW COINS

371 Bergen Blvd.
Fairview, N.J.
(201) 943-0029

Open evenings.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "СВОВОДИ"

На цьому місяці друкуємо ймена тих ВІП. Громадян, що на-
діслали свою добровільну доплату до передплати та своєю по-
жертвою на фонд "Свободи" та її видання: англійського "Ук-
раїнського Тисячеліття" і дитячого журналу "Веселка", і потвер-
джуємо з подякою висоту одержаної суми.

Л И С Т А Ч

д-р Ю. Чопівський, Зіон	25.00	М. Вербіньський, Клівленд	2.00
А. Бучек, Ріджвуд	10.00	Д. Воловодчук, Нью-Прові-	2.00
М. Солод, Лебано	8.00	денс	2.00
Н. Сомко-Макаренко,		Г. Волошин, Скрантон	2.00
Галлівуд	8.00	Н. Гафтович, Гартфорд	2.00
В. Волошиневич, Вруклін	7.00	А. Гусар, Рочестер	2.00
В. Грицько, Нью-Йорк	7.00	А. Гула, Торонто	2.00
В. О. Демчук, Витгер Парк	7.00	А. Дешевий, Саятфілд	2.00
І. Кузь, Пассайк	7.00	Д. Дидик, Фінікс	2.00
Е. А. Кульчицький, Мон-		Г. Дикай, Вруклін	2.00
трель	7.00	А. Добровольська, Мон-	2.00
Ю. Ніновський, Дітройт	7.00	трель	2.00
І. Попадичев, Чикаго	7.00	Б. Іванівський, Рочестер	2.00
І. Романюк, Перу	7.00	М. Жеребачий, Сасатун	2.00
В. Ціля, Едісон	7.00	М. Калашур, Торонто	2.00
Ю. Голова, Вінніпег	5.00	О. Кайвеч, Саятфілд	2.00
В. Голосовий, Бронкс	5.00	Н. Кішок, Честер	2.00
О. Катеринук, Луїсвіль	5.00	М. Кіт, Озон Парк	2.00
Р. Оленчук, Орандж	5.00	В. Ковалівський, Дірборн	2.00
д-р М. Пенсак, Гарлан	5.00	С. Комар, Рочестер	2.00
А. Пошеваник, Чикаго	5.00	Д-р О. Корольов,	2.00
В. Вредун, Парма	3.00	Вінгтон	2.00
И. Вишневецький,		П. Крат, Гіллсайд	2.00
Нью-Йорк	3.00	М. Кузюла, Філадельфія	2.00
В. Волошин, Вест Айсінг	3.00	М. Лужба, Ст. Катрікс	2.00
О. Держко, Едісон	3.00	М. Мандиш, Нью-Йорк	2.00
М. Думар, Нью-Йорк	3.00	Д. Мельник, Рослідейл	2.00
М. Кошарук, Вруклін	3.00	В. Мельничин, Френсфорд	2.00
М. Ярошевич, Доверс	3.00	В. Миколинський, Мон-	2.00
Гров	3.00	трель	2.00
І. Вайляк, Трой	2.00	П. Новак, Чикаго	2.00
С. Берник, Пупінсі	2.00	Н. Оленчук, Зейнесвілл	2.00
Е. Віленький, Вербенк	2.00	І. Онисевич, Ірвінгтон	2.00
П. Віленький, Кеттлбай	2.00	В. Парський, Філадель-	2.00
М. Войко, Ірвінгтон	2.00	фія	2.00

П. Піжорський, Ст. Катрікс	2.00
М. Плон, Філадельфія	2.00
А. Плон, Пойнт Пласект	2.00
І. Прійма, Пала Віч	2.00
Д. Пріскачюк, Воррен	2.00
А. Романішин, Соммерсет	2.00
П. Романішин, Елмвуд	2.00
Гайтс	2.00
С. Сачеток, Саммерфілд	2.00
І. Сенковський, Джерсі	2.00
Сінті	2.00
В. Сілецький, Лорейн	2.00
В. Сміольський, Рослі- дейл	2.00
П. Стойко, Нью-Врансик	2.00
В. Табачук, Вейн	2.00
В. Телешівський, Дірборн	2.00
І. Трішук, Рочестер	2.00
І. Фасолька, Філадельфія	2.00
М. Федор, Флемінгтон	2.00
І. Фігурський, Скарсдейл	2.00
Д. Філонг, Вінніпег	2.00
М. Жигра, Елізабет	2.00
І. Хома, Вруклін	2.00
К. Хома, Дітройт	2.00
Д. Хрушальск, Со. Гедней	2.00
Фалкс	2.00
Д. Шабля, Філадельфія	2.00
В. Шеремета, Ірвінгтон	2.00
Н. Юречко, Торонто	2.00
І. Юрійчук, Чикаго	2.00
І. Ярема, Нью-Кестл	2.00
А. Ясний, Бронкс	2.00
П. Янінський, Ветлегем	1.20
Т. Зубрицький, Санні- вейл	1.00
Н. Кирілів, Чикаго	1.00
Л. С. Колтунок, Денвер	1.00
П. Корейко, Річмонд Гілл	1.00
С. Кошоба, Денвер	1.00
М. Кравич, Варш	1.00
А. Кузарський, Мінеапо- ліс	1.00
Ю. Мірчук, Сеттл	1.00
І. Рудакевич, Чикаго	1.00

Різне

Українське Висхідне Вирро

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City

Tel.: (212) 475-7480.

ВИСОКА ПАЧКА З ОД-
НУ І ДІОСОР. МАСО: на
складі все потрібне до виско-
ки. Посиласмо також РУБЛЕ-
ВІ ПЕРТИФКАТИ, АВТА,
МОТОЦИКЛИ, КОЛОДІЛЬНИ-
КИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урадові
години: від понед. до п'ятни-
ця: 8:30-6:00 веч., в суб. 8:30-5:00
веч. в неділю від 10-ї до пол.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ПОТРІВНА

СЕКРЕТАРКА

до лікарської заповіді в Ір-
вінгтон, Н. Дж., зі знанням
української і англійської мов.
Праця впродовж 15-20 годин
на тиждень, тільки в денній
порі. За інформацією прошу
телефонувати
на число (201) 399-9212
щоденно по 8-й год. веч.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ

БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛІ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОГО ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
88 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6406

GLEN SPEY AREA COUNTRY & LAKE PROPERTIES

Call: Gibson McKean

DAVIS R. CHANT REALTORS

Forest Hills

Чудова околища, 2 родинний
дім, мурований, 5/5 кімнат,
випіканий підвал, гараж на
2 авта, город. Тільки \$72,500.

Голосить до нас. —
Ми все готові.

JANCEWYCZ-LEPCAN REALTORS

(212) 849-6099

Вечорами — 847-7075

Вступайте в члени УНСОЗУ!

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в БРОНКС, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХКОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА.

PETER JAREMA

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

Theodore WOLININ, Inc.

Директор